

9. Kilencedik jogalap: az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendeletben kialakított osztálybesorolási mechanizmus magasabb szintű jogszabályba ütközése

A felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének 2. lépése alapján történő kockázatosztály-besorolás nyilvánvalóan tisztességtelen eredményekre vezet, ezáltal pedig sérti a kockázati profilhoz való igazodás követelményét, valamint az egyenlő bánásmód általános elvét.

- (¹) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanalásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.; helyesbítés: HL 2017. L 156., 38. o.).

2022. július 6-án benyújtott kereset – Max Heinr. Sutor kontra ESZT

(T-423/22. sz. ügy)

(2022/C 359/98)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Németország) (képviselők: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft és H.-U. Klöppel ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanalási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egységes Szanalási Testületnek az Egységes Szanalási Alapba fizetendő 2022. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló, 2022. április 11-i határozatát (SRB/ES/2022/18) a felperest érintő részében;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

1. Első jogalap: az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet (¹) 5. cikke (1) bekezdése e) pontjának megsértése, mivel az alperes nem zárta ki a 2022-es banki adó számításából a felperes vagyonkezelésében lévő ügyfélpénzeket. Az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (1) bekezdésének e) pontját kell alkalmazni a fizetési képtelenségi védelem hatálya alá tartozó ilyen ügyfélpénzekre, mivel azok megfelelnek a jogszabály egyértelmű szövege szerinti tényállási elemeknek.
2. Második jogalap: a 806/2014/EU rendelet (²) 70. cikke (2) bekezdésének a 2014/59/EU irányelv (³) 103. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett második albekezdésével összhangban vett arányosság elvének megsértése, mivel a határozat kizárólag a felperes mérlegében szereplő – kockázatmentes – vagyonkezelői kötelezettségek alapján állapít meg sokszorosan magasabb banki adót. A határozat nem megfelelő és nem is szükséges a banki adó által követett célok eléréséhez, a határozat által okozott hátrányok pedig nem állnak arányban a kitűzött célokkal.
3. Harmadik jogalap: az egyenlő bánásmód elvének megsértése, mivel a határozat objektív indokolás nélküli eltérő bánásmódot alkalmaz a felperes és azon hitelintézetek között, amelyek nemzeti számviteli standardjai nem írják elő a vagyonkezelési kötelezettségek igazolását, vagy amelyek az IFRS (nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok) szerinti elszámolást alkalmaznak, valamint azon befektetési vállalkozásokkal szemben, amelyek nem rendelkeznek hitelintézeti engedéllyel, és amelyek ügyfélpénzeket kezelnek.

4. Negyedik jogalap: az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 16. cikkének megsértése, mivel a kockázatmentes vagyonkezelői kötelezettségeknek az adóalapba történő beszámítása a 2022-es évre vonatkozóan a felperesre kivetett bankadó jelentős növekedését eredményezné.
5. Ötödik jogalap: az EUMSZ 54. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 49. cikk megsértése, mivel a határozat korlátozza a felperes üzleti tevékenységének szabadságát abban a tagállamban, ahol a fő tevékenységi helye van, és ez a korlátozás aránytalan és hátrányosan megkülönbözteti a felperest a más tagállamokban működő, hitelintézeti engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozásokkal szemben.
6. Hatodik jogalap: a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében és 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt meghallgatáshoz való jog megsértése, mivel az alperes nem elegendő, csupán 11 munkanapos konzultációs határidőt biztosított a felperes számára a határozattervezet megvizsgálására és észrevételek előkészítésére a konzultáció során.
7. Hetedik jogalap: a Charta 41. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése c) pontjának, valamint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének megsértése, mivel a felperes a megtámadott határozat hiányos indokolása alapján nem tudta megfelelően ellenőrizni a hozzájárulása összegét.
8. Nyolcadik jogalap: a hiányos indokolás miatt a felperesnek nem állt módjában megérteni, illetve kifogásolni a határozat szabályszerűségét.
9. Kilencedik jogalap (másodlagosan): az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke (1) bekezdésének e) pontjával és 3. cikkének 2. pontjával összefüggésben értelmezett 14. cikkének (2) bekezdése és 3. cikkének 11. pontja szerinti jogalap érvénytelensége, amennyiben azt úgy kell értelmezni, hogy a hitelintézeti engedéllyel is rendelkező befektetési vállalkozások vagyonkezelői kötelezettségeit figyelembe kell venni a banki adó kiszámítása során, mivel fennáll a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésének, az egyenlő bánásmód elvének, a Charta 16. cikkének, valamint az EUMSZ 54. cikkével összefüggésben értelmezett 49. cikkének megsértése.

(¹) A 2014/59/EU irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 2-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.).

(²) A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.).

(³) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i európai 2014/59/EU parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.).

2022. július 6-án benyújtott kereset – Nordea Kiinnitysluottopankki kontra ESZT

(T-431/22. sz. ügy)

(2022/C 359/99)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finnország) (képviselők: H. Berger és M. Weber ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az ESZT 2022. április 11-i SRB/ES/2022/18 határozatát, beleértve az I., II. és III. mellékletet is, a felperes előzetes hozzájárulására vonatkozó részében; és

— kötelezze az ESZT-t a költségek viselésére.